

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/601/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112228843
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112228843.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľky: X. F., rod. E., nar. XX.X.XXXX, bytom T. Q. XXX/X, A., zastúpená JUDr. Michaelou Macalákovou, advokátkou, so sídlom J. Y. XX, A., proti odporčkyni: X. M., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXXX/X, A., o zaplatenie 729,65 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky a odporckyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/335/2012-115 zo dňa 1. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporčkyni uhradiť sumu 607,12 Eur spolu s 8,75 % -ným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 21.8.2012 do zaplatenia, potvrdzuje.

Vo výroku o náhrade trov konania rozsudok okresného súdu zrušuje a v tejto časti mu vracia na ďalšie konanie.

V odvolaní nenašadenom výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napašnutým rozhodnutím okresný súd uložil odporčkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke 607,12 Eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 21.8.2012 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol. Odporčkyni uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 28,89 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 196,44 Eur a tieto zaplatiť na účet právnej zástupckyne navrhovateľky.

Nakoľko tvrdenia odporckyne súd nemal ničím preukázané, súd ich považoval výslovne za účelové. Naopak navrhovateľkou uplatnený nárok vyplýva z vykonaného vyúčtovania, meraní a zápisov spotreby, ktorý má odraz v skutkových zisteniach z vykonaného dokazovania. Súd mal preto nárok vo vzťahu k nadspotrebe teplej úžitkovej vody a studenej vody preukázaný vo výške zistených nedoplatkov, teda rozdielu skutočných nákladov k predpísanej zálohe vo výške 292,18 Eur + 364,94 Eur, po odčítaní prijatej zálohy 50,- Eur, teda vo výške 607,12 Eur. Ostatné nároky uvedené vo vyúčtovaní sa nevzťahujú na energie, teda vodu, plyn a elektrinu, ktoré bola odporckynia povinná doplatiť podľa čl. IV. nájomnej zmluvy. Súd návrhu v časti o zaplatenie 607,12 Eur spolu s úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške o 8 % vyššej ako základná sadzba stanovená ECB k prvému dňu omeškania, ktorým je deň nasledujúci po uplynutí lehoty na plnenie po kvalifikovanom doručení výzvy na úhradu nárokov, t.j. 21.8.2012, vyhovel a návrh vo zvyšku zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľke náhradu trov konania v pomere úspechu v konaní po pomernej časti úspechu odporckyne, t.j. 83,21 % - 16,79 %,

čo predstavuje 66,42 %. Súd preto priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku 43,50 Eur a náhrady trov právnej pomoci za úkony právnej služby príprava a prevzatie veci 30.7.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., podanie návrhu na súd 21.8.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., vyjadrenie k odporu 14.11.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., pojednávania dňa 13.6.2013 a 1.10.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., spolu 5 úkonov právnej služby. Hodnotu úkonu súd stanovil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 51,45 Eur za úkon. Zároveň súd priznal navrhovateľke aj nároky na paušálne náhrady výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 7,63 Eur x 3 úkony v roku 2012 a 2 x 7,81 Eur za úkony v roku 2013, spolu 295,76 Eur. Pomerná časť 66,42 % z náhrady trov konania predstavuje 28,89 Eur a pomerná časť trov konania predstavuje 196,44 Eur.

Proti rozsudku podala odvolanie odporkyňa. Považovala napadnutý rozsudok za nesprávny, celý čas poukazovala na skutočnosť, že vykonané meranie spotreby vody za rok 2009 bolo nesprávne. Uvedená spotreba vody prevyšuje aj priemernú ročnú spotrebu vody u priemernej štvorčlennej domácnosti. Podľa jej názoru k zanedbaniu povinnosti došlo zo strany navrhovateľky. Navrhovateľka nesie zodpovednosť za technický stav predmetu nájmu. Rozhodnutie súdu je predčasné, vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, je nedostatočne odôvodnené, a preto odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie proti rozsudku do výroku o trovách konania podala navrhovateľka. Poukázala na to, že súd mal pri rozhodnutí o trovách konania postupovať podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko navrhovateľka zmenila svoj žalobný návrh (znížila istinu o 50 Eur), čím došlo k zvýšeniu úspechu navrhovateľky v spore. Jej neúspech potom predstavuje iba 10,68 %, čo jednoznačne predstavuje len neúspech v pomerne nepatrnej časti. Domnievala sa, že súd mal priznať aj náhradu za úkon - výzva na zaplatenie zo dňa 1.8.2012, nakoľko výzvy a mimosúdne návrhy na riešenie v predsúdnom štádiu sú bežnou praxou a niet dôvodu náklady na tieto úkony nepriznať voči protistrane. Namietala aj nepriznanie úkonu právnej služby - podanie na súd zo dňa 5.9.2013 a nepriznanie nároku na náhradu trov konania za nahliadnutie do spisu. Takýmto rozhodnutím o trovách konania, súd reálne marí právo účastníka na bránenie svojho práva. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že navrhovateľke bude priznaná náhrada trov konania v uplatnenej výške. Uplatnila si aj náhradu trov odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu odporkyne podala písomné vyjadrenie navrhovateľka. Žiadala rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vyjmúc rozhodnutie o trovách) ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v napadnutom výroku, ktorým návrhu vyhovel, podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o náhrade trov konania rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ išlo o výrok, ktorým uložil odporkyňi uhradiť sumu 607,12 Eur spolu s 8,75 %-ným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 21.8.2012 do zaplatenia, tak odvolací súd sa pri skutkových zisteniach, vyhodnotení rozhodujúcich skutočností a právnom posúdení veci v tomto smere v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvého stupňa neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak prvostupňový súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé.

Správne postupoval prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania, keď s prihliadnutím na jeho výsledok trovy pomerne rozdelil. Nemožno sa stotožniť s názorom navrhovateľky, že by sa jednalo o neúspech v nepatrnej časti, preto na túto námietku odvolací súd neprihliadol.

K pochybeniu zo strany prvostupňového súdu, ale došlo pri odôvodnení v tejto časti, keď zákonným spôsobom nezdôvodnil (nekonkretizoval) skutočnosti, ktoré ho viedli k nepriznaniu náhrady za niektoré konkrétne úkony právneho zástupcu navrhovateľky.

Z odôvodnenia by malo byť zrejmé, nielen to, o ktoré konkrétne úkony sa jedná, ale i skutočnosti, pre ktoré súd takéto úkony považoval za neúčelné.

Pokiaľ súd v dôvodoch tvrdí (vo všeobecnej rovine), že sa malo jednať o úkony bez výzvy súdu, resp. úkony pri podaní návrhu alebo iných úkonov, tieto bude musieť v ďalšom konaní konkretizovať, t.j. uviesť, ktoré úkony mali byť bez výzvy súdu, resp. súčasťou iných úkonov a pod., lebo len vtedy bude jeho rozhodnutie preskúmateľným v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietnutý, odvolaním nenapadnutom, zostal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.